

SZEGEDI NAPLÓ.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egy évre 14 frt — kr. Negyedévre 8 frt 50 kr.
Félévre 7 frt — kr. Egy hónapra 1 frt 20 kr.

SZERKESZTŐI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:

Iskola-utca, Dáni-ház 18. sz.
Bérmentetlen levelek csak ismert kértől fogadtatnak el.

HIRDETÉSEKET

és nyilvántartási közleményeket a kiadóhivatal
méréselt árjegyzék szerint számít.

Öngyilkos katonák.

Szeged, nov. 30.

Megdöböntő a mi hadseregünk öngyilkossági statisztikája elvontan is, más hadseregek ugyanazon adataival összehasonlítva is, megdöböntő mindenképen. És amint előttünk lefolynak az esetek napról-napra, amint ismétlődik, hogy egy-egy fiatal ember eldobja az életét azért, mert kaszárnyaélet, mindig megújul a kérdés, mi az oka annak, hogy olyan olcsó a katonaelet.

Sokat tanakodtak már ezen, akik nem három forintjával becsülik a besorozott legényt, amennyibe fejpénze kerül. Utóbb a londoni egészségügyi kongresszuson egy tudós katonaorvos tartott erről a szomorú tárgyról fölolvasást és kimutatta, hogy az osztrák-magyar hadsereg első helyen áll ezen a téren. Minek az a kétes dicsőség, hogy a legtöbb öngyilkosunk van.

Ennek az elsőségnek ugyan nincs okunk örülni. Az a pontos adatok alapján összeállított kimutatás, melybe a mi hadseregünk szolgáltatja a legtekintélyesebb számot, tulajdonképp fölé a szegénységi bizonyítványt.

Íme a tabella, melynek hiteles számaira hivatkozunk. Annak a tudós doktor urnak kimutatása szerint száz-ezer katona közül öngyilkosságot követ el:

Ausztria-Magyarországban	149
Németországban	67
Olaszországban	40
Franciaországban	29
Belgiumban	24
Angliában	23
Oroszországban	20
Spanyolországban	14

Látható ebből, hogy az eltérés igazán megsejtető. A legtöbb hadseregével összehasonlítva, a mi katonáink öngyilkossági számaránya ötször, hat-szor, sőt tízszer nagyobb. Vagy hogy összehasonlító számot kiragadjunk példának, Oroszország 20 katona-öngyilkosával szemben nálunk 149 van, azaz több, mint hétszer annyi. Pedig nagyon szeretjük Oroszországot lenézni és rémeseget terjesztünk arról, hogy az orosz katonák éhségnek, fagynak, nélkülözésnek vannak kitéve, hogy kegyetlenül, embertelenül bánnak velük.

Vajon mi a titka mégis, hogy az elesigázott, megkínzott orosz katonák közül egy fordítja maga ellen a szolgálati fegyverét addig, míg a mi legénységünk soraiból heten dobják el fiatal életüket? Hiszen azzal szoktak dicsekedni a delegációk előtt, úgy történt az idén is, hogy a legénység-

ről a legjobban gondoskodik a katonai kormányzat, hogy ellátja étellel-itallal bőven, hogy kitünően épült és gondosan felszerelt kaszárnyákban helyezi el és hogy a szolgálat...

No igen, az a kérdés, hogy milyen is az a szolgálat. Mert míg egyfelől elhiszszük azt, hogy megfelelően gondoskodnak a legénység testi szükségleteiről, másfelől jogos és indokolt a kérdés, vajjon milyenek lehetnek a szolgálati viszonyok ott, ahol egymást érik a katona-öngyilkosságok.

Mert nem olyan könnyen dobja el az életét a fiatal ember, aki előtt új reményekkel, biztató kilátásokkal kecsegtető élet áll és a kaszárnya magában nem lehet teljes magyarázata annak a szomorú statisztikának, melynek megdöböntő számaival rövid egy hét leforgása alatt csupán itt Szegeden három „eset” szaporította.

Meg kell keresni ezeknek az eseteknek tanulságait komolyan és alaposan. Ki kell kutatni, hogy itt és másutt milyen általános magyarázata van az öngyilkossági mániának, mely épen a kaszárnyák légkörében dühöng.

Föltűnőnek fogják találni az említett tanulságok iránt kevésbé fogékony generálisok is, hogy pár ezer katona közül három öngyilkost temetünk el egy héten, míg a város nyolczvanezer lakosa közül keserves anyagi gondokkal küzdő tömegek szállanak szembe a kétségbeeséssel győzelmesen.

Nem lehet megérteni ezt az ellentétet a nélkül, hogy a katona-öngyilkosok végső elszánására a szolgálati viszonyokban keressük az egyetlen alapos magyarázatot. Lehetetlen, hogy elviselhető, emberséges legyen az a fegyver, mely elől egyenesen a halálba menekülnek a kaszárnyák legényei, és kétségtelenül itt rejlik a végzetes titka annak a pusztító öngyilkossági láznak, melynek betegek és halottai oly sötét szamcsoportot töltenek ki az osztrák-magyar hadsereg moral-statisztikájában.

Évtizedes tapasztalásokból okulhattak volna a hadsereg ügyeinek intézői, hogy a legénységet képezni, nevelni és nem dresszírozni kell, amint oly szépen és magára nézve oly végzetes következtetésekkel kifejtette egy röpiratában a nagy Oczeán jelte-len sirjában nyugvó Orth János főherczeg. De a hadsereg intézői nem okulnak és nem tanulnak. Még mindig nem hiszik, hogy az emberből nem lehet kidresszírozni az emberi érzést akkor sem, ha egyenruhát visel és a vállán Mannlicher-puskát hord, mely-

lyel oly szépen eltudja örökre némitani bolondosan érzékeny háborgó szívét.

Nemesség adományozás. Ő felsége Burchard Konrád főrendiházi tagnak és testvére Burchard Gusztáv velencei föld-birtokosnak, valamint törvényes utódáinak a közgazdaság, ipar és kereskedelem terén szerzett érdemeik elismerésül a magyar nemességet adományozta s egyúttal megengedte, hogy nevüket „Burchard Béla-vary”-ra átváltoztathassák.

Egy főherczegi pár halála. Különös véletlene a sorsnak, hogy a Habsburg-ház egyik sarja, *Henrik főherczeg és neje* rövid betegség után *egy napon haltak meg*. A táviratok szerint Henrik főherczeg 29-ikén délelőtt, neje született *Waldeck* bárónő délután követte a halálba. A tudósítások a következőképen hangzanak:

Bécs, nov. 29. Waldeck bárónő, Henrik főherczeg neje ma délután öt órakor meghalt. A bárónő 1842. nov. 29-én született s így a tragikus véletlen hozta magával, hogy épen születés napján 41 éves korában fejezte be életét. Az elhunyt család neve Hofmann és hosszabb ideig, mint énekesnő működött a bécsi udvari operánál, hol az akkor negyven éves Henrik főherczeg beléje szeretett és 1868. február 4-én Bozenben oltárhoz vezette őt. Ezután felhőtlen családi boldogság következett, melyet semmi sem zavart meg. A király unokatestvérének nejét 1872. nov. 5-én osztrák nemesi rangra emelte, 1878. január 25-én pedig a Waldeck bárónői címet adományozta neki. A bárónő, ki férjével és egyetlen leányával Bozen mellett egy kastélyban lakott, Lujza toskánai herczegnő menyegzője alkalmából Bécsbe jött és férjével együtt a Sacher szállóban szállt meg. Az esküvőt követő napon a bárónő megbetegedett, két nap múlva pedig a kezelő orvosok a jobb tüdőszárny akut gyulladását konstataáltak; a gyulladás gyorsan terjedt s ös es szimptomái rendkívül gyorsan léptek föl; már a betegség első stádiumában oly tünetek mutatkoztak, melyek a legnagyobb aggodalomra szolgáltatottak okot s a bulletinek egy pillanatig se leplezték el a betegség súlyos voltát. A királyi család és az összes lakosság a legőszintébb részvétet tanúsította a beteg iránt. A kegyetlen végzet ma hirtelen véget vetett annak az idillnek, melynek a főherczegi pár életét mindenütt ismerték. * Bécs, nov. 30. 9 ó. 30 p. délelőtt. Henrik főherczeg ma délelőtt 9 órakor meghalt.

† **Hunfalvy Pál.** A magyar tudományos világot újabb, váratlan nagy csapás érte. Hunfalvy Pál, a nagy tudós, a m. tudományos akadémia és a főrendiház tagja hirtelen meghalt szombaton hajnalban. A 82 évet élt nagyhirű tudós életéről a következőket közöljük:

Hunfalvy Pál 1810. márczius 12-én Nagy-Szalókon, Szepesmegyében született.

Késmárkon végezve tanulmányait, Pestre jött s báró Podmaniczky Károly fiának nevelését vállalta el, kikkel később a külföldet meglátogatta, 1838-ban ügyvéddé lön, 1842-ben jogtanárnak választatott meg Késmárkra. 1848-ban a szepes-nagyszombati választókerület képviselőnek választván, Pestre jött s részt vett az országgyűlésben Szegeden történt fölbomlásáig. 1841-ben az akadémia levelező tagja, 1843-ban a Kisfaludy társaság tagja lön.

Apponyi Miskolcson.

Apponyi Albert gróf tegnap délután hatalmas beszédet mondott Miskolcson, melyben a nemzeti párt elveit s céljait fejtegette a nagy számban megjelent halgatóság előtt.

Kisérétében a párt tagjai közül jelen volt: Ábrányi Kornél, Balogh Géza, Bernáth Béla, Bernáth Dezső, Hock János, Hollaki Imre, Horánszky Nándor, Horváth Lajos, Ivády Béla, Kudlovics Imre, Leskó István, Melczér Géza, Szentiványi Árpád képviselők.

Nagy hatású beszédéből a következő kivonatot közöljük:

Beszéde elején örömet fejezte ki, amiért nemcsak Miskolc városából és Borsodmegyéből, de a szomszéd megyékből is sokan jöttek az értekezletre. A párturalom abszolutizmusa megtört és fordulópont állott be parlamentünk alkotmányos történetében.

Szónok egy-két év előtt mondott beszédéből idézve, kimutatja, hogy a viszonyok ily elfajulását előre sejtette. Jóslata beteljesedett, mert ma már nagyon messze, de nagyon messze állunk azoktól a nyilatkozatoktól és követelményektől, melyek a mai átmeneti korszak mézesheteiben ama bizonyos pozsonyi levélben láttak napvilágot.

Ma már egész ridegségében előttünk áll egy, a maga hatalmát minden áron fentartani akaró hatalmi szövetségnek önfontartási kétségbeesett küzdelme. (Igaz! Ugy van!) Ebben a küzdelemben a programban hirdetett reform-eszmék pusztán hüi dekorációk szolgálnak s nem oly

parancsoló benső szükség képeben, mely azok nélkülözhetetlenségének átérzéséből ered hanem kívülről fölvetett ruhák, melyek rosszul vannak szabva azok testéhez, akik azokat viselik. (Igaz! Ugy van! Élénk tetszés derültsg.)

Mi megmutattuk, hogy mikor igazán a reform céljai felé törekcsenek, akkor a mi önzetlen támogatásunkra számíthatnak: példát mutattunk, hogy vannak tényezők, vannak pártok, vannak egyének, akiket nem a kenyér és hatalmi kérdés, hanem az eszmék iránti lelkesedés vezet a politikában. (Élénk tetszés és éljenzés.)

Egy Molière kellene ahhoz, hogy a jelen állapotokat leírja. Az a hajlongás, azok az ünnepélyes fogadtatások egészen ismeretlen egyénekkal szemben, akikről semmit sem tudnak, csak azt, hogy a kormány magas állásra nevezte őket ki. Azután a szabad szónak azt a visszafojtását, ő méltóság-rosz viczezeinek, azt a megkaczagását, nyájas tekintetének hajhászását és a meggyőződéseknak megtagadását. A városok jelesebbjei a miniszteri előszobákban csinálnak politikát. (Ugy van!) Könnyörgő küldöttség, küldöttséget követ minden miniszteriumban és a szervilizmusnak ez az általános elterjedése, az önnálló gondolkodás hanyatlás, korántsem egyértelmű a hivatalos és törvényes tekintély iránti tisztelettel; mert hiszen a hatalom minden depozitáriusa előtt való csuszás-mászás koránt sincs összekötve a törvény respektálásával. Inkább azt látjuk, hogy a törvények terhe alól mindenki iparkodik kibujni, mindenki iparkodik magának vagy hozzátartozóinak kedvezményt szerezni s így tesznek egyének, így közösségek. Mindenki lazítást könnyebbítést iparkodik magának kieszközölni.

A szervilizmus, melyet mindenütt látunk, éppen ellentétben áll a törvény és törvénytekintély iránti tisztelettel, mert az nem meghajlás a jogszabály alá, hanem a politikai függetlenség áruba bocsátása éppen azért, hogy a jogszabály alól, annak keménysége, ridegsége alól kivételt és könnyebbítést szerezzen.

Ez igen egészségtelen állapot és ha ennek az állapotnak egyes részleteit legjobban egy Molière tollá tudná leírni, hát már

ezen állapotoknak a nemzeti politikára kiható következményeit egy Tacitus tollára szeretném bízni. Mert lássuk csak, hogy ez az állapot milyen következménnyel jár a nemzetnek helyzetére nézve? Egyszerűen az, hogy a kormány függ a nemzettől, amint hogy az az alkotmányosság alaptételét képezi, hanem megfordítva, a nemzet függ a kormánytól. A kormányra nyomást nem a nemzeti érzelmek, aspirációk gyakorolnak; és akkor nem csodálkozhatnak, hogy ezen állapotnak direkt félreismerhetetlen következményeként az aulikus politika a nemzeti jogokat, érzelmeket semmibe vevő politika mindinkább tért nyer, napról-napra veszedelmesebben fejlődik. Ez mindig úgy lesz, míg a nemzet talpra nem áll és meg nem tanulja még azt, hogy saját hazájában urnak tekintse önmagát.

Ime ezek a jelenségek, melyek mutatják, hogy a nemzetnek erő vesztése, a nemzeti akarat önálló nyilvánulásának elgyengülése, hogy a kormánynak a nemzettől való függetlenítése, hogy mindez hová vezet, hogy az aulikus, a nemzeti érdekeket elhanyagoló, sőt gyakran föllázdozó politika mily tultengéseit vonja maga után.

Ime itt áll előttünk az a helyzet, melylyel meg kell küzdeni, ha öseinkhez méltó szabad férfiakul akarunk tekintetni. A föladat megoldása az önök dolga; ez a magyar nemzetnek dolga. (Ugy van!)

Az 1848-iki átalakulásnak, amely Magyarországot belsőszervezetileg a kiváltságokon alapuló arisztokratikus társadalommal szevezett államból, demokratikus alapra helyezett modern jogállammá alakította át. Ez az egyik, melynek kiépítését kívánjuk.

Azután az elkeresztelesi rendeletről s a közigazgatás államosításáról szóló törvényről beszélt s illetőleg nyilatkozott a kuria bíraskodásra nézve megindult mozgalomról.

Szavait s bizonyítékait általános tetszés kísérte s beszéde végén zajosan megéljeneztek.

*

Este bankettet rendeztek tiszteletére, melyen a város és megye egész intelligenciája részt vett.

A „SZEGEDI NAPLÓ” TÁRCZÁJA.

Egy „vad.”

— A „vadak” dolgához. —

Egy vadról akarok írni, egy vadról, aki jobban szerette a feleségét, mint száz olyan, aki esküt tett érte. Szerette úgy, hogy az utána való sovárgásban kicsordult szeméből a könny, eltolta maga elől a menázs-bádogot s azt mondta, hogy nem eszik, mert fáj a szíve.

Kinevették. No ugyan derék katona vagy te János. Ne pityeregj János.

Mérgeesen nézett végig a többin. Nem birta megérteni, hogy miért évődnek vele. Mit bántják? Megmarkolta a nagy szegedi bieska nyelét, a mivel a komiszkenyeret szelte:

— Belétek vágom, — mondta fenyegetődvé, komoran.

Olykor elhallgattak, olykor nem. Persze nem a bieska miatt, mert ki félne Jánostól a vézna gyerektől. Hiszen ha egy markos ficzkó megfogja szétmállik a keze alatt.

Sovány, vékony legény volt a János, külsőre szinte csudálatos, hogy vehették be katonának. Az arcza sima, szőrtelen, ámbátor néhány ráncz komolylyá, öregessé, a parasztikus embernél ritka arsnyyi magassima fehér homlok tudakossá tette.

És mégis, ámbár mindenért panaszkodott, kibirta a katonaságot könnyebben, mint sok erős ember. De nem tetszett neki soha semmi, örökre káromkodott, nekivadultan, elkeserülve, hogy hiszen mindegy az már, ennél nagyobb pokol úgy sem lehet még a másvilágon sem. Nem volt jó katona a János. Egyszer el is aludt a posztón. Csak a kapitányon függött, hogy esztendőkre szóló áristomba menjen, amit még rá is kell szolgálni a rendes időn fölül.

De nem küldték el a törvényelő. Csak a századparancsnok csukatta be. Azt hiszem, ha akkor elviszik a plevljei hegyoldalba vágott börtönbe Jánost, mielőtt utnak indulna vele az eskort, agyonlövi magát.

Igy is örökké azon sirt, hogy soha se megyünk haza s irta, ha csak egy kis szabad ideje volt, a leveleket, az asztalra hajolva, hogy csak nagy fényes homloka látszott, amelyre rá esett az egyetlen petroleum-lámpa sárga világa. Nagy, öreg könyvek potyogtak bele abba a levélbe és szomorú sóhajok között indult utnak. János akkorákat sóhajtott, hogy tele lett vele a szoba s elment a kedve a legvidámabb gyereknek is. Tudom, egyszer meg akarták verni: mit sóhajtoz örökké, mit rontja a más ember kedvét. Egy a fizettség, úgy se kap többet mint emigy.

De hogy várta ezután a levélre a választ, kín volt azt még nézni is. Mivelhogy lassan jött meg, csak tizenhat nap mulva

Magyarországból a forduló posta. Már az utolsó napokon nem birta, elébe ment a postahozó patrullnak nap-nap után:

— Nincs levelem?

— Dehogynincs János. Van.

Izgatottan kiáltott föl:

— Hol van?

— Gyün valahun.

S hogy csókolta, ha jött vagy egy. Elbujt vele valami szikla mögé, vagy bement az erdőbe vagy a vén szilvafák alá a Lim szélére. Ott betűzte, mivelhogy egyikük se ismerte valami igen nagyon az írást:

Szere-tet ke... dé, vé, é, ess... kedves jó u-ra... ram...

Micsoda öröm volt az! Azután néha pénz is volt benne. Jánosnak ugyanis nem volt senkije a világon, csak éppen az a balkezről való felesége. Az asszony mosott, vasalt itthon s ha valamit elspórolt nagy keservesen, elküldte a katonaurának, jó lesz az annak a szegénynek ott az idegenben. János a zsebébe tett egy forintot, elment a kámba, beitta s úgy jött haza orditva, sirva, brummogva, mint egy Behemóth-sárkány s biztatta a többit, földöntve mindent, a mibe belefogódzott, hogy üssük agyon a török katonákat, aztán gyerünk haza innét.

Másnap aztán belerakta a pénzt egy borítékba s visszaküldte. Ugy is csak elinnám, az éjjel már egy forintot elvertem, minek az nekem. Vegyél rajta nagykendőt

A keresk. és iparkamarából.

(Ülések.)

A szegedi kereskedelmi- és iparkamara tegnap tartott ipari osztályülésében kizárólag ipartestületi ügyekkel foglalkozott. Az ülésen Rainer Ferencz alelnök elnöklése alatt jelen voltak: Lillin Károly elnök, Bába Sándor, Balogh Ferencz, Csikós Ignác, Gál Ferencz, Kass János, Lichtenberg Mór, Ligeti Sámuel és Obláth Lipót beltagok, Kulinyi Zsigmond titkár és Bakay Nándor másodtitkár, mint jegyző.

Az ülés első sorban a szegedi ipartestület által Szeged város tanácsához benyújtott és innen a kamarához véleményadás végett át tett azon szabályrendelet tervezetét tárgyalta, amelyben a testület az önálló iparosok, segédek és tanoncok közötti viszonyt óhajtaná szabályoztatni. Ezen szabályrendelet tervezettel egyidejűleg tárgyalta az osztály az I. fokú iparhatóság által a tervezetre adott véleményt is, amely a legrészletesebb bírálat után elvetendőnek ítéli a tervezetet. Az osztály elé terjesztett kamara irodai vélemény, mely beható eszme esere folytan a teljes ülés elé terjesztetni fog, bizonyos lényeges módosításokkal elfogadhatónak véli a tervezetet, ha az ipartestület ezen módosításokkal is céljainak megfelelőnek tarja azt.

A testületi ügy szabálytervezet leginkább az özvegyek iparjogának továbbá a tanoncok iskoláztatásának kérdésénél, de főleg a műhelyen kívül dolgozó segédek megrendszabályozása kérdésében módosítani az iparhatósági és kamarai vélemény szerint, 1884. évi XVII. t. cz. értelmében semmiféle rendszabályokkal nem lehet a lakásuon önálló mestereknek dolgozó segédek a testület által követelt iparjog szerzésre kötelezni, mivel ezen segéd-munkások csak is arra kötelezhetők, hogy rendszer munkakönyvvvel bírnak. Aziránt pe-

asszony, meg ne fázzon a nyakad... jaj hogy mikor is csókolhatom meg vagy egyszer.

Az asszony meg megint csak visszaküldte, hogy vegyen rajta ami kell, mit tudja ő, mi kell egy katonának. Meg ne hüljön, beteg ne legyen, ha köhög, ne pálinkát igyon, hanem bodzavirág herbatét, az igen jó arról. Sohase láttam én két ilyen vadat, csak éppen a káplár Pap volt külön, de hát azt már két szőke gyerek kötötte az asszonyhoz, a Jánost meg semmi, csak éppen a szíve.

A dolgok természetes sorrendje úgy hozná magával, hogy János megint visszaküldje a pénzt. Azonban János ilyenkor annyira tulbaldog volt, hogy elverte egy este a pénzét, meg akarta venni a kantint, csak hogy kidobhassa belőle a kantinost szertőlött való nagy örömeiben.

Szép asszony volt pedig az az övé. Később, hogy hazajöttünk, láttam elégszer. Ha csak szerét tehette, beszaladt a Jánoshoz napközben s megkérdezte: hogy vagy hékás... A János meg délután fényesre kiöltözködött s ment haza vacsorálni. Boldog nyárspolgárius életet élt ez a János. Azonban mivel hogy olykor csintalankodott, néha becsukták. Az asszony úgy kóválygott esténként a börtön körül, mint egy bolond.

Később aztán megint elmentünk Bécsbe. A császárváros falai között szép élet jutott

dig, hogy ezen segédek a megrendelő feleknek önálló munkát vállaljanak, nincs szükség szatályrendeletet alkotni, mivel ezen iparkihágást képező esett ellen, az idézett törvény 153. §. értelmében bármikor viszszaforrással élhet a testület.

Az osztály ülés további két tárgya az óbecsei ipartestület szálló- és helyszerző intézményének ügyrendje és az ókanizsai ipartestület alapszabály módosítása fölötti kamarai vélemény tárgyalása volt. Ezekben is elfogadta az osztály a kamarai iroda által beterjesztett javaslatot, s ennek értelmében fog az osztály véleménye a teljes ülés elé terjesztetni.

A ma tartott kamarai közös bizottsági ülésnek több folyó tárgy mellett igen érdekes rendkívüli tárgyai voltak. Az ülésben Lillin Károly elnöklése alatt jelen voltak: Rainer Ferencz az ipari osztály elnöke, Gál Ferencz, Grasselly László, Harcz Lajos, Lichtenberg Mór, Ligeti Sámuel, Obláth Lipót, Popper L. Mór, Pósz Alajos, Vass Károly és Winkler Mór beltagok.

Első sorban tárgyalatott a kamarai tisztviselők véglegesítésének kérdése, mire nézve a bizottság az egy év előtt megválasztott működő tisztviselők véglegesítését ajánlja a teljes ülésnek.

A zentai alkerületben leköszönés útján megüritült kamarai kültagságra a bizottság, a legtöbb szavazatot nyert Nagy Lajos ókanizsai mészáros iparos behívását hozza javaslatba a teljes ülésnek.

Az ujvidéki női kereskedelmi tanfolyam igazgatóságának kérvényére 50 frt segély megszavazását hozza javaslatba a bizottság.

A szegedi terménykiviteli kereskedők kérésére a bizottság javasolja, hogy a kamara részéről a tarhonyanak, mint csekélyebb értékű, de igen fontos népipar ki Jánosnak. Mert Janos a nagyszívvel való szeretésen kívül tudott még egyebet is: czimbalmozni. (Vizenjáró ember volt civil életében: az mind ért valami ilyeshez.)

Jánost bevették a bandába. Játsozt néhányszor és tetszett nagyon Biztatták, hogy maradjon bent katonáéknál, őrmester lehet a bandában s ha azt eléri, könnyen keres nyoleczvan—száz forintokat havonkint. János ilyenkor szélesen nevetett. De aztán hirtelen elkomolyodva tette hozzá:

— Olyan nincs. Vár otthon az asszony. Még csak két kis hónap.

Mikor hazajöttünk, sokan jöttek ki az állomásra. De az érkezés éjjelre volt jelezve s éjjelkor hat óra késést irtak a táblára. Hideg őszi éjjel volt, a várakozók hazamentek. Majd kijönnek reggel. Csak egy-kettő tartotta magát. A vonat be is ért hamarabb, mint jelezve volt.

Mit gondolnak, ki szaladt először végig a teherkocsikon? A Jánosné. Az ölelte, csókolta legelsőbb az urát.

— Jaj te uram, édes uram... — sirtak. János alig bírt beelégedni a csókkal, öleléssel.

— Oh oh — morogta megindultan — szeretsz-e még? Te?

Sokunknak, akiket az ördög se várt, könybe lábadt a szemünk.

Pedig csak „vadak” voltak.

Urlaubos.

ezikket képviselő kereskedelmi tárgynak fuvardij mérsékléséért.

Ezután következett a kassai kamara ismeretes távirata s a millenárius kiállításnak „nemzeti” vagy „nemzetközi” alakban való megtartásának kérdése.

Obláth Lipót, Vass Károly, Lichtenberg Mór, Gál Ferencz és az elnök hozzászólása után a bizottság azt a javaslatot teszi a teljes ülés elé, hogy a kamara a kérdésben ezen sürgöny-megkeresés alkalmából ne tegyen oly föltérjesztést, melyre fölhíva nem lett.

Obláth Lipót kamarai tag indítványt tett, hogy a kamara tegyen föltérjesztést a kereskedelmi miniszterhez, melyben kifejti:

Hogy az amerikai sertések és sertéstermékek behozatala ne engedessék meg, amennyiben pedig megengedtetik, e termékekre a vám oly mérvben emeltesse föl, hogy a hasonló magyar termékek versenyképességét el ne nyomja.

Vass Károly melegen pártolja a nagy fontosságú indítványt és szintén kifejtette az indítványozó, hogy ez ügyben az országnak kiválóan nagy érdekei forognak kérdésben.

A közös bizottság egyhangulag elfogadta, hogy az indítványt elfogadásra ajánlja a teljes ülésnek.

Ujdonságok.

Tájékoztató.

Szeged, november 30.

Decz. 2. Kereskedelmi és iparkamarai teljes ülés d. u. 5 órakor.

— A gőzfürdő és a mérnökök. A mérnök-egylet ma átiratot intézett Szeged város tanácsához, melyben tagjai érdekében arra kéri a magisztrátust, hogy a gőzfürdő pályázatra hirdetett határnapot hosszabbítsa meg s a pályázati rajzok nagy árnyalaiból engedjen valamit. A tanács még nem határozott a kérvény fölött.

— A marstéri ártezi-kut felülvizsgálatát holnap eszközli a felülvizsgáló bizottság, mely a városi főmérnök elnöklése alatt alakult meg. Ha semmi kifogás nem merül föl úgy most már véglegesen átveszi a város a vállalkozóktól a kutat.

— Kamarai ülés. A szegedi kereskedelmi- és iparkamara deczember hó 2-án (szerdán) d. u. 5 órakor tartja teljes ülését a következő tárgysorozattal:

I. A jegyzőkönyv hitelesítésére két tag kiküldése.

II. Elnöki jelentések.

III. Titkári jelentés az iroda tevékenységéről.

IV. Interpellációk és indítványok.

V. A kereskedelemügyi miniszter ur 73,018. számú leirata, válaszal a kamara azon föltérjesztésére, hogy a déli vasuton a gabona és liszt szállítási díjtételei egyenlővé tészenek.

VI. Előterjesztés a kamarai tisztviselők véglegesítése ügyében. (A közös bizottság javaslatával.)

VII. Az ujvidéki női kereskedelmi tanfolyam kérése segélyezésért. (A közös bizottság javaslatával.)

VIII. A zombori m. kir. pénzügyigazgatóság átirata üzleti könyv minősítéseért. (A közös bizottság javaslatával.)

IX. Szeged szab. kir. város tanácsának átirata, melylyel véleményezés végett megküldi a szegedi ipartestület szabályrendelet-tervezetét a kötelékhez tartozó önálló iparosok, segédek és tanoncok viszonyainak rendezéséről. (Az iparosztály javaslatával.)

X. Bács-Bodrog vármegye alispánjának

átirata, melylyel véleményezés végett megküldi az öbecsei ipartestület segédzálló és munkaközvetítési osztályának ügyrend-tervezetét. (Az iparosztály javaslatával.)

XI. Bács-Bodrog vármegye alispánjának átírat, melylyel véleményezés végett megküldi az ókanizsai ipartestület módosított alapszabályait. (Az iparosztály javaslatával.)

XII. Több törvényhatósági ipartanács tagjainak megválasztása. (A kijelölt bizottság javaslatával.)

XIII. A kassai kamara megkeresése a kereskedelmi miniszter úrhoz intézett azon fölterjesztésének támogatásáért, „hogy az ezredéves ünnep legfényesebb, a nemzet méltóságának és a hazai ipar érdekeinek egyedül megfelelő része csakis egy, az állam által rendezett iparunk fejlődését feltüntető hatalmas nemzeti kiállítás lehet“.

A tárgysorozatba még utólagosan is kitűzött az elnökség több fontos ügyet.

— **Ujenczfelülvizsgálat.** A szegedi állandó ujenczfelülvizsgáló bizottság folyó évi deczember hó 4-én délelőtt 9 órakor fog a sörházi laktanyában működni.

— **Adományok.** A szerencsétlen asszony, Bokorics Károlyné és gyermekei számára a tegnapi nap folyamán többen adakoztak s diponáltak pénzt vagy ruhaneműt a rendőrségnél. Az adományok: egy ismeretlen ur 1 frt, protestáns nőegylet 3 frt, Polgár Margit 1 frt, Polgár Ilonka 1 frt, Konrád Mária (pinczerek gyűjtése) 2 frt 86 kr., Polgár Lászlóné és Klapka Sándorné urnők ruhaneműket küldtek a szerencsétlen családnak.

— **A Somogyi-könyvtár butorai.** Reizner János, a Somogyi-könyvtár igazgatója jelentést tett a tanácsnak, hogy a könyvtár folyosóján s az első teremben az asztalos-, lakatos- és festőmunkák készen vannak. Miután az igazgatónak szüksége van azokra a helyekre, kéri sürgősen felülvizsgáltatni, hogy azután a könyvtár céljaira használhassa.

— **Utoállítás.** A szegedi állandó sorozó bizottság folyó évi deczember 5-én fog a sörházi laktanyában működni délelőtt 9 órakor.

— **Hamis pénz.** Ilyes dologgal is meggyűlt a vásár folyamán a rendőrségnek a baja. A Valéria-téri oroszán mutogatóhoz akart bemenni az emberséges Szél Mihály uram, hogy már ő, ha egyszer itt van, csak megnézi azokat az állatokat, amelyekről még az Oriások Könyve is megemlékezik. Leszurta az ezüst forintost az asztalra s várta, hogy majd visszaadnak abból. Azonban ahelyett föl vitték a pénzt a város házára, hogy hamis. Annak is látszik, de az az ékszerész, akivel Taschler alkaptány megvizsgáltatta, kijelenté, hogy a pénz valódi, bár rendkívül kopott. Mikor ezt meghallotta Szél Mihály uram szerföltött való örömeiben úgy el-kilábolt a városból, hogy még a forintot is ott hagyta a rendőrségnél.

— **Hivatalból portómentes.** A kereskedelemügyi miniszteriumtól haragos irás jött ma a városi tanácshoz. Az van benne elmondva, hogy némely hatóság, mikor külföldre, például Párisba ír, elfeledi, hogy a világpostán a magyar szolgabíróságoknak vagy körjegyzőségeknek is fizetni kell — s bérmentetlen adja föl a levelét. Külföldön aztán sok bajt szerez az ilyen levél, mert a portón kívül büntetést is fizettetnek meg a külügyi hivatalokkal. Az irás arra int, hogy a postán az ország határain kívül nincs különbség Szeged sz. kir. város és Dusa Jani utkaparó között — azért jó lesz, ha vigyáz magára a földadó. Szeged ellen azonban alig hisszük, hogy valami panasz lehetne, minálunk posta- és távirat-díjakra ugyancsak sok pénzt ad a magisztrátus.

— **A lányok szentje.** Egy olyan szent névnapja volt ma, aki igen érdekes a fiatal

leányok előtt is. Derék szent András apó ismeretes abbéli jótékony tulajdonságáról, hogy évente egyszer álmot bocsát a fiatal leányokra, álmot, melynek rózsás ködében megjelenik előttük annak az alakja, aki hivatta van az ő kezüket a szülők kezéből kivenni és vezetni őket tovább az élet titokteljes, virágos és tövises utain át. Csak hogy a szigorú szent ennek a kíváncsós látománynak igen nagy árát szabja. A leánynak, aki eként a jövőbe akar látni mit sem szabad törődnie a jelennel és annak legégetőbb követelményeivel. Magyarán mondva, aki a jövődöbelijével akar álmodni, annak előző nap nem szabad egy árva falatot sem enni. Egy rövidke, édes álomnak egy egész napi keserves koplalás az ára. Már pedig az egészséges, ifjú organizmus megköveteli a magáét. Hiába! Az arcz rózsáit — affelejó, zsíros, zamatos falatokkal kell táplálni! Azok a piros operajkak, melyek úgy égnek a vágytól, jövődöbelijüket — de csak álmukban — összecsókolni: úgy szeretnének napközben is összecsókolózni — egy jó darab vajjas kenyérrel! De hát András apó kérése lehetetlen — és a leányok tekintetben valóságos heroinák. A gyomor háttérbe szorul a szív mellett. Leányainknak tehát jó türelmet, erőt kívánunk a koplaláshoz és azután — szép álmokat. Csak úgy ne járjanak, mint az az egyszeri szent andrási lány, aki másnap azzal riadt föl: Jesszus! én nem is egy jövődöbelivel álmodtam, de — *kettővel.*

— **Tűz és sár.** Tegnap este újra félreverték az őrtorony harangját s kitűzték a piros lámpát a torony tetejére sár-utca felőli ablakába.

A tűz a nagy köruton kívül, a téglagyár-utczában ütött ki. Sem a kár, sem az eset nem olyan nagy jelentőségű, hogy bővebben foglalkozzunk vele. Egy földszintes ház zsindey teteje égett le. Ezenkívül sem a házban, sem a szomszédos épületekben nem esett hiba. Bőrcsök Mátyásnének körülbelül 100 forint kára van a leégett fedél miatt, ami sok pénz ugyan egy szegény embernek, de mégsem olyan óriás összeg, ami cikket érdemelne.

De igenis szükségesnek tartjuk ezen aproposra azzal foglalkozni, hogy mi történhetett volna a tegnapi tűz alkalmával, ha olyan szerencsésen össze nem játszanak a körülmények?

A téglagyár-utca az utóbbi pár nap eszései miatt telve van ragadós, kemény sárral. Minden második harmadik lépéssel utunkat állja egy-egy kátyu, melybe ha valamelyik jármű beletéved, ki se mozdul egy könnyen belőle. A sáros utcán óriás munkát fejtett ki az a két szerencsétlen állat, mely a városi tűzoltók szerkocsiját kivonszolta a tűz színhelyére. Szerencse az, hogy olyan erős lovak vannak a városi tűzoltóság rendelkezésére adva, amilyenek elbirják a negyven métermázsás szerkocsit — még a téglagyár-utczában is. Az önkényes tűzoltók már nem dicsekedhetnek ilyen erővel, mert szerkocsijuk már az utca elején megrekedt a sárban s nem tehettek egyebet, mint szivattyú nélkül tétlenül nézték a tüzet vagy ha a szűk udvarban hozzáférhettek segédkezet nyújtottak a városi tűzoltóknak, kik gyorsan leszerelt szivattyujukkal erősen dolgoztak a tűz elfojtásán és lokalizálásán.

Talán szánalomból segítségükre jöttek az elemek is a tűzoltóknak. A szél a szertepattogó szikrát az utcán keresztbe hordta. Ha ellenkező irányba fújt volna, ma már alig állana fenn a téglagyár-utca páratlan számú oldala, mert a csekély erővel lehetetlen lett volna megakadályozni a tűz tovább terjedését. Az eső is szítálva, szép csöndesen esett s így ez is segített az oltásban.

A tűzoltókra nincs panasz. Ugy a városiak, mint az önkényesek elég gyorsan kivonultak — az aztán nem az ő hibájuk, hogy nem érhették el az égő házat a kellő időben. Hogy azért ki a felelős, azt nem tudjuk.

A téglagyár igazgatósága annak idején — a téglagyár forgalmának érdekében is — ajánlatot tett a városnak a sáros utca kikövezésére, de a tanács nem fogadta el s maga sem intézkedett az utca kikövezéséről.

Ha tegnap tíz, vagy husz ház égett volna le egy zsindey fedél helyett, azt terhelné a felelősség, ki sárba engedte veszni a szivattyút.

— **Egy milliomos házassága.** Megirtuk annak a házasságnak történetét, mely egy szegedi zsidó leány és egy előkelő biharmegyei földbirtokos közt kötöttni fog és amelyre a katolikus hitelvezetők tanulása által készül elő a bájos menyasszony. A történet teljesen való is, bármily regényesnek látszott legyen, sőt, mint az érdekeltek maguk közül velünk, még a kérésnek és jegyváltásnak formái közül is hiányzott az, ami nem illenék a tisztán ideális keretbe, és nem létezik az a szerződés, mely 100,000 frt vagy más összegű nászajándék biztosításáról szólana.

— **Gyilkos villám.** A múlt heti égi háboru a villámait a szomszédos városok területére is leszórta és mint most lapunknak írják, a közeli Ludason emberhalált is okozott. Agyonütött egy szegény kenyeres asszonyt, aki egy kapu alatt huzódott meg. Palicsón pedig özv. Parcseticzné villája előtt egy akáczfát hasított ketté a villám.

— **Megzsarolt tolvaj asszonyság.** Egy megfigyelt kép ez a vásárból, mely azt bizonyítja, hogy ujabban praxisban van a tolvajfogásnak egy olyan módja, aminél az a kérdés merül föl: a tolvaj-e, vagy a károsult a nagyobb bűnös? Ugy látszik, hogy némelyik különösen „messziről jött“ bódékban „utaznak“ az olyan tolvajokra, mint az a megzsarított és megzsarolt asszonyság volt, aki tegnap egy Széchenyi-téri bódénál (amelyiknél németül ordítanak) megjárta. Az asszonyság nem vette észre, hogy talán az az alkalom, ami egy-két apró tárgy elcsenésére kínálkozott, nem minden szándékoság nélkül adódott meg neki. Hát a babrálás közben lecsuszott a kézi táskába egy-két darab 10—15 kros holmi. Aztán vitt egy darabot 15 krért. Fizetett egy 1 frtossal s csak mikor a forintost átadta, akkor kiáltott rá a „bódés ur“:

— Mehet, maga lopott, nem kap vissza.

Az asszonyság paprika színbe esett és odébb bujt hamarosan, jó drágán megfizetvén az 5—10 kros holmikat.

— **Hol a pénz?** Bur Károly kalapos mester az éjjel a Valéria-térhez vezető egyik mellékutczában összeütdött Jambrik György cipésszegéddel. Veszekedni kezdtek, aminek az lett a vége, hogy Burnak a pénz-tárczája kiveszett a zsebből. Az épületes testgyakorlat csöndes szemlélője, Turzó Károly vasuti alkalmazott megtalálta ugyan a földön a tárczát, de már hiányzott belőle a pénz. Bur jelentést tett a rendőrségnél.

— **A vásár.** Közepes eredménye volt az országos vásárnak a belső részen. A múlt hetekben sokkal jobb hetipiacok voltak, mint a vasárnapi országos vásár. A vidékről kevesen jöttek, aminek az is egyik oka, hogy Apátfalván is országos vásár volt tegnap. A külső vásár jobban sikerült. Meglehetős vételkedv s magas árak voltak. Fölhajtattott 1869 szarvasmarca, 207 borju,

255 birka, 2000 ló, 30 csikó. Eladatott 327 ló, 917 szarvasmarha, 33 sertés, 20 juh.

— **Nem tud ma sirni.** Egy derék tálas, aki mestersége mellett a halott elszíráshoz is nagyon értett s ami neki elég szép jövedelmet hajtott, a napokban elfogta a szomszéd favágót, akinek éppen nem volt mit vágni. Azt mondja neki:

— Hallja kend-e, szíveséget tőhetne kend neköm.

— Oszt mi lösz az?

— Mönne el kend a Máté Farkasékhó, ahova siratónak vagyok möghiva, oszt sirassa kend el helyöttem az öregöt.

— Hát mért nem mén kend maga?

— Nem löhet, ma nem tudok sirni, mer azért, hogy ma hajnalban halt meg — a z a n y ó s o m.

— **November 31.** Ilyen dátum nincs a naptárban, hanem bizonyosan valami színházi kalendáriumban olvasta az igazgató, mikor a holnapi színlapot úgy jelölte meg. Színészi körökben tudvalevőleg nem sokat törődnek a naprendszerrel, de a holnap első és tizenhatodik napjára különös sulyt fektetnek s szeretnék, ha minél hamarabb következne egymás után ez a két nap, mert ilyenkor sok a gázsit fizetni. Volt nagy ijedelem, mikor látták, hogy november egy nappal megvastagodott s egy nappal később kapnak pénzt. Néhányan fölrohantak az igazgatóhoz s fölvilágosítást kértek tőle. A direktor utána nézett egy civil naptárban a dolognak s fájdalomosan győződött meg arról, hogy egy nappal hamarabb van a gázsi-fizetés, mint hirt. Szomorú dolog biz ez. Balladát is lehetne írni róla, ha akadna hozzá elég szomorú poéta.

— **A gyilkos adója.** Miután már elítéltek s becsapódott a gyilkos mögött a börtön vasajtaja, újra hivatalos aktákon kezd forogni a Lihotics E'ek neve. Valami régi adója miatt kereste az adóhivatal. A gyilkos, akitől az isten két életet követel, 4 frt 50 krral tartozik a kincstárnak. Meglevő butorainak az árából szerezte be az adótartozását Bende biztos.

— **A kurta.** Arról volt híres eddig a szegedi dohánygyár, hogy itt csinálták a legjobb kurtaszivárokat. Szenvedélyes dohányzók nagyon megszerették ezt a szegedi gyártmányt, amelyet a többi dohánygyárhoz mint a gyanánt is elküldözgettek büszkén, hogy ilyenet tessék produkálni. Éppen azért valószínűtlennek tartjuk azon hozzanak küldött panasz alaposságát, hogy a jó kurták újabb idő óta megváltoztak.

— **Önként jelentkezett.** A hónap elején követte el Fodor Antal bolti szolga azt a stílit, hogy megszökött gazdájától, Szenes Ábrás kereskedőtől. Magával vitt 22 forintot s egy tárgoncát, amelyen négy hordó datolyát kellett volna beszállítania a vasútról. Mostanáig bujdosott Fodor, de ma előkerült, önként jelentkezett a rendőrségnél.

— **Egy szegedi utca.** A palotasorokkal ragyogó kövezetes, aszfaltos Szegednek szép ékessége a téglagyár-utca. Ez az út, amelynek a két oldalán a *vis előtt* óriás sötét lombu eperfák üdvözölték egymást ma egy üres sártenger. Tegnap éjjel, mikor a Böresők Matyásné téglagyár utcái 26. sz. házában tűz ütött ki, a tűzoltósági szerkocsik, úgy a városi, mint az önkényes tűzoltóságé, elakadtak az ujonan feltöltött utca feneketlen sártengerében s nem bírtak odajutni a tűz színhelyére mintegy másfél óra hosszáig tartott a kinlódás, míg kiásták a kocsikat a dágványból.

— **Vásári tolvajok.** Két fiatal cseléd-leány akarta megkísérteni tegnap, hogy milyen a lopott portéka. Jó-e az, vagy jobb, mint a becsülete, pénzen vett. Tutt Erzsébet és Makra Ágnes kendőket és Jäger-ruhákat lopdostak a vásári sátrak alatt. Az első vállalkozás balul ütött ki, a két fiatal tol-

vajt letartóztatta a rendőrség. A szép Tutt Erzsébet sirva fogadta, hogy hiszen ő csak „ugy tréfából“ lopott.

— **Kontykötés nagyban.** Tudvalevőleg advent előtt, mielőtt Szent András is be-rukkolna, van a kontykötés ideje, azután jó darabig várhatnak az elkésett párok. Az idei őszi kontykötés pompásan beütött, mint a parochiakon szerzett esketési számok bizonyítják. A felkötött kontyok száma hozzávetőlegesen 300-ra tehető, persze nem számítva ide azokat a hirtelen kontyokat, amelyek csak úgy pap tudtán kívül kötődtek föl. A két különféle kontykötés ceremóniája természetesen lényegesen különbözik egymástól. Szép jelenet az, mikor áll a lakodalom s a menyasszony táncz előtt egyszer csak két kezén megfogva kiviszik a kipirult menyasszonyt ágyomék, nászasszonyomék a szomszéd szobába és aztán kibontják végiról végéig a nagy rózsás selyem fejkendőt, az ágyom meg közben tartja a vadonatúj kontyfésűt, míg a kontykötésben szakavatott nászasszonyom édes szóval két kézre fogja a „lányáság selymét“, a két hajfonatot, amibe ezentul nem fonódik nemzeti szín pántlika s azonképen feigyrüzik ottan a fejbubja mögé takaros csomóba, köröskörül borítják rá a virágos selyemkendőt és egyszerre ott az — új menyecske, („eszem a zuzáját“ köszönti rá elsőnek a nászom). S viszik be a kontyos új asszonyt parádésan. Már most tessék elképzelni, a rövid szüreti időn az adventig közel 300 ilyen kontykötés esett meg.

— **Zsebtolvajok.** A vásár rendesen meghozza a maga notorius zsebtolvajait. Lakatos Rozál vásárhelyi cigányasszony Tóth Julesa zsebében kotorászott a tárcza után, mikor megfogták a kezét. Dühében, hogy rajtakapták, még arczul is verte az asszonyt. — Fodor Rozál szegedi cigányasszony egy rácz vásárost akart kizsebelni a postapalota előtt, mikor Apró várnagy elfogta.

— **Elveszett nyakláncz.** A Lloyd helyiségtől a korona-utcai 8. számú házhoz egy kis arany nyakláncz a rajta függő kis arany-szívvvel elveszett. A becsületes megtaláló kéri, hogy a szerkesztőségben, vagy korona-utca 8. sz. földszint jobbra beszállítani szíveskedjék.

— **Neumann Mór** ének- és táncztanító Budapestről megérkezett, a mai számunkban közölt nyilatkozatát ajánljuk a t. szülők figyelmébe.

— **A mai számunkban közölt Hungária sör-csarnok megnyitási hirdetésére** felhívjuk olvasóink figyelmét.

— **A vizek.** A Tisza és mellékfolyók állása nov. hó 30-án a következő:

	Méter	
Szatmár	1.16	—
Tokaj	3.66	—
Arad	—	0.87
Szolnok	2.75	—
Szeged	1.74	—
T.-Becse	—	0.40
Csongrád	1.86	—
Gyoma	2.58	—
Sárospatak	1.94	—

Színház.

M a d a r á s z .

— Harmadszor. —

Vasárnap este páros bérletben zsufolt ház előtt harmadszor ismételték a „M a d a r á s z t“, mely úgy látszik kassza-darabja lesz a szezonnak.

A szereplők ugyanazok voltak, akik a

két első előadásán bemutatták a darabot. Csak dicséretet írhatunk róluk.

A darabot e hét végén ismétlik.

Holnap közkívánatra Megboldogult ismétlődik. Barbi Alice hangversenyére a fűnt maradt bérletjegyek szerdán a t. közönség rendelkezésére lesznek bocsátva. Csiky Gergely utolsó, „A t y a f i a k“ című színművét az igazgatóság már megrendelte.

Törvénytörvények.

Gyilkos juhászok.

Nagy izgatottságot okozott a felsőtanynán a tavasszal ez a véres, kegyetlen gyilkosság. Három suhancz juhászbojtár, a kisteleki vásárról jövet, agyonvert egy öreg birkást, a Bora Mihályt.

Részezen voltak a vad pusztai ficzkók s haragudtak az öreg Borára. Az egyik azért, mert állítólag a nagybátyja falkájából elhajtott hat juhot a Bora, a másik meg, mert hite szerint beárulta a gazdánál.

A végtárgyalást ma tartotta meg a törvénytörvények, de csak a három vádlott kihallgatásáig jutott, mert egy fontos tanu Váradiné, aki a tanyaház pitvar ajtajából látta állítólag, mikor a suhanczok az öreg Borát agyonverték, nem jelent meg a végtárgyaláson. Horváth Gábor 21, Dudrai Szabó József 18, Kakas Sándor József 16 éves. A három fiatal betyárt hallgatta ki a törvénytörvények.

Horváth Gábor azt vallja, hogy Kistelekre számon mentek be a vásárra. Ott 5 forint árárt bort megittak. Éjjel, mikor kifelé jöttek a pusztára, megegyeztek, hogy megverik az öreg Borát, akire haragudtak. A tanyák között le is ütötték az öregot s addig verve a kampós botokkal, míg össze nem esett. Akkor otthagyták a csillagfényes pusztai éjszakában. De alig ért haza Horváth, eszébe jutott, hogy az öreg Bora ha fölgyógyul, agyonveri ezért a csúfságért, amit vele tettek. Visszament hát oda a t ö t t h e l y r e Bora még élt, nehezen lélegzett. Fölnézett rá, de nem tudott szólni. Horváth a nyakszirtjébe dőfte a bicskáját, azután hazament s megsuroolta homokkal a véres pengét.

Ugyanígy beszél Szabó Dudrai József is. Ez haragudott az ellopott birkák miatt az öreg Borára. Azt mondja, nem akarták megölni, csak megverni. A vasgamós botokkal verték, Horváth a nyakát, Szabó Dudrai az oldalát. Könyörgött nagyon, hogy ne bántsák, meglesznek a birkák.

Kakas Sándor József a tanyában volt, fejte a juhokat, mikor bement hozzá Dudrai azzal a szóval: gyere, de hozd a botodat is. Azzal a bottal aztán ő is segített verni az öregot. Mikor elnyult a földön, ő visszament megint fejni.

Miután a főtanu, Váradiné, aki látta az agyonverést, nem jelent meg, K ö v e s s y Gyula alügyész indítványára a tárgyalást elhalasztották.

A végtárgyalások sorrendje a szegedi törvénytörvények fenyítő osztályánál deczember első felében.

Decz. 1. Ifj. Sonka János, hatóság elleni erőszak, Móra József és társai súlyos testisértés.

Decz. 2. Bozókai Mihály súlyos testisértés, Bozsó Anna szándékos emberölés. Váradiné György súlyos testisértés.

Decz. 3. Ujlaki Sámuel vétkecs Lukás,

Schwinner Jenő sikkasztás, Geigner Lipót csalárd bukás.

Decz. 4. Fleischer Simon és társai személyes szabadság és becsületsértés, Kovács Lajos lopás, Kocsis István lopás, Bihari István sikkasztás.

Decz. 5. Pintér Gyula sikkasztás, Gajdics Béla család, Jerney Mihály uzsora.

Decz. 9. Pap Pál és társai súlyos testi sértés, Höni Géza és társai párviadal, Német Dudás Pikó János lopás.

Decz. 10. Spielberger Ignác csalárd bukás és család, ifj. Erődi János könnyű testisértés.

Decz. 11. Zámboi András. személyes szabadság megsértése, Kriszta Dráva gondatlanságból okozott emberölés, Szecskó Kálmán és társai, vallás elleni vétség.

Decz. 12. Stefán György okirathamisítás, Hegedüs Bite Tamás család.

Decz. 15. Koszó Pál és társai erőszakos nemi közöszlész.

L e g u j a b b.

A főhercegi pár a ravatalon.

Budapest, nov. 30. (A „Sz. N.” e. táv.) Bécsből sürgönyzik: Henrik főherceget nejével együtt Rainer főherceg palotájában helyezték ravatalra. Délután megjelent a palotában ő felsége és legmélyebb részvétét fejezte ki Rainer főhercegnek testvére elhunytá fölött. Az elhunyt főhg. 500 ezer frankra volt biztosítva, melyet leánya, Waldek bárónő kap, aki mint morganikus házasságból származó, apja után semmit sem örökölhet. A halottakat Bozenbe szállítják, ahol a főhercegi sírboltba temetik.

A delegátusok tiszteletére.

Budapest, nov. 30. (A „Sz. N.” er. táv.) Gróf Kálnoky külügyminiszternél tegnap este 6 órakor ebéd volt, amelyen a minisztereken kívül a magyar delegáció külügyi albizottságának tagjai vettek részt. Ugyan- csak tegnap volt a második estély Szögyény-Marich László ő felsége személye körüli miniszternél. A kedélyes lakoma, amelyen a minisztereken kívül a delegáció számos tagja vett részt, késő éjjélkor ért véget.

Társát meglövő diák.

Budapest, nov. 30. (A „Sz. N.” e. táv.) Debreczenben Gereby Sándor negyedosztályu gymnasist, ottani nagykereskedő fia három tanuló társával verebészni ment Török Péter tanyájára. Flóber-puskát és rozsdás huszárkarabélyt vittek magukkal. Este felé a majoros szobájában Österreicher Manó 14 éves fia a karabélyt fölemelte, hogy megnézzé, tölve van-e. A fegyver eldördült a szemközti álló Gereby Sándor holtan össze-rogyott. A fiuk rémülve a városba jöttek egyenesen Tüdös János igazgatóhoz. Österreicher e szavakkal bebukott: „agyonlöttem Gereby Sándort”. Az igazgató azt hitte, részek, pedig való volt.

Megkerült rablógylkos.

Budapest, nov. 30. (A „Sz. N.” e. táv.) Kis-Jenőről sürgönyzik, hogy az aradi vas- uti postahivatalban ez év elején elkövetett rablógylkosság tette megkerült egy Kiss Péter nevű volt postaszolga személyében, aki a rablógylkosság elkövetése után egy ideig bolyongott, majd Kis-Jenőn telepedett meg, hol mint csizmadia foglalkozott, azon- ban költsékesével feltűnést keltett, mi az- tán nyomra vezetett. Földes János aradi törvényszéki vizsgálóbíró ma letartóztatta. Kiss Péter bevallotta tettét és egy büntársat is nevezett meg.

Dohánytermelési engedélyek.

Budapest, nov. 30. (A „Sz. N.” er. t.) A pénzügyminiszter intézkedett, mint érte- sülünk, az iránt, hogy újabb dohánytermé- lési engedélyek ezentul ne adassanak ki. Az ideai dohánytermelés ugyanis mennyisé- gileg oly kedvező, amilyen emberemlékezet óta nem volt. A kincstár ennek folytán már az idén is a költségvetésileg előirány- zottnál jóval nagyobb összeget a jövő év- ben pedig ötmillió forinttal többet kényte- len dohánybevételeire fordítani. Ugy ezen körülmény, mint az, hogy az osztrák jöve- dek számára nálunk termelt dohány meny- nyiségének további fokozása alig lehetséges, szükségessé tette a pénzügyminiszternek szóban fergő intézkedését.

Bolgár emigránsok mozgolódása.

Budapest, nov. 30. (A „Sz. N.” e. táv.) Rizoff a bolgár emigráció nevében paktumot kötött a bukaresti román irredentával. Ri- zoff fölhívását Bukarestben nyomták. A bol- gár emigráció a Bécsben megjelenő „Par- lamenteur” szerkesztőjével, Zsivnyivel össze- kötetésben áll.

Strossmayer.

Budapest, nov. 30. (A „Sz. N.” e. táv.) Strossmayer diakovári püspök, mint a „P. N.” eszéki levelezője írja, nemcsak hogy politikai tevékenységétől visszavonulni nem szándékozik. hanem ellenkezől g még ére- lyesebb akciót vett célba a jövő évi kép- viselő választások idejére. Eszéken leg- újabban közeledés történt a horvát és a szerb elem között, mely épen Strossmayer követőitől indult ki, kik most a diakovári püspöki nyomdának újévtől kezdve Eszékre való végleges áttételét sürgetik, hogy új lapot alapíthassanak, melynek programja lesz a horvát-szerb testvériség eszméjét prop- agálni. Eszék e szerint tehát központja lesz Strossmayer akcióinak s hol már az utolsó választások alkalmával Strossmayer- nek egy követője választatott meg a zágrábi tartománygyűlésbe. (A visszavonu- lásra vonatkozó már is dementált hír csak Strossmayer püspöknek Vuchetich zágrábi kanonok érsek jelöltsége fölötti indignáció- ját kifejezni volt hivatva, mely tüntetés ép oly ártatlan volt, mint az „Obzor”-nak e tárgyrol a napokban közölt cikkekcskéje) Strossmayer horvát-szerb testvériségi moz- galmával szemben a kormány újévtől kezdve szintén egy horvát nyelvű lapot indit meg Eszéken, hol jelenleg csak két német lap je- lenik meg, melyek mellett, horváth ujság nem prosperálhatott.

Bosnyák emigránsok mozgalmá.

Budapest, nov. 30. (A „Sz. N.” e. táv.) Belgrádból jelentik, hogy a bosnyák emi- gránsok tegnap gyűlést tartottak ott, melyen elhatározták, hogy a szerbségnek Boszniában való fönn tartása érdekében egyetértéssel alapita- nak. Az agitáció központja Belgrád lesz, de a vidéken is alapítanak fikegyleteket.

Kifütyült boulangisták.

Budapest, nov. 30. (A „Sz. N.” e. táv.) A champigny-i csata emléktünnepélye alkal- mából a szobor előtt beszédeket tartottak. A revizionista-küldöttek Laur és Paulin- merry vezetése alatt jelentek meg. Mind a kettő beszédet tartott. A boulangista kép- viselőket kifütyülték, mire verekedésre ke- rült a dolog. A csendőrség szétverte a vere- kedőket. Az ünnepi menet elvonulása után egy részeg ember dalolni kezdett. A rend- őrok el akartak távolítani az illetőt, de az ellenállott. A boulangisták és az antiboulan- gisták közt nagy verekezés keletkezett.

Vérfürdő a pusztán.

Budapest, nov. 30. (A „Sz. N.” e. táv.) Nagyváradról sürgönyzik: Geszt mel-

lett a begécsi pusztán két asszonyt és há- rom gyermeket meggyilkoltak. A csendőrség nyomon. Az ügyész a helyszínére utazott. Részletek még hiányzanak.

Közzgazdasági táviratok.

Budapesti gabonatőzsde.

Budapest, nov. 30. (A „Sz. N.” er. t.) Buzát ma mérsékelten kínáltak, a vétel- kedv jó, az irányzat szilárd volt és 24,000 métermázsa kelt el teljes áron.

A határidő-üzlet szilárd volt.

A határidő-üzletben a déli tőzsde zárla- tai a következők:

Buza őszre —.— pénz, —.— áru; 1892. márczius—áprilisra 11.42 pénz, 11.44 áru; tengeri julius—augusztusra —.— pénz —.— áru; szeptember—októberre —.— pénz, —.— áru; 1892. május—juniusra 6.25 pénz 6.27 áru; zab őszre —.— pénz, —.— áru; tavaszra 6.66 pénz, 6.68 áru; káposzta- repce aug.-szept.-re 14.25 pénz, —.— áru.

Budapest, nov. 30. (A „Sz. N.” er. t.)

Délután öt órakor záródna k Uj szokványbuza tavaszra . . 11.41—11.42 Uj tengeri 1892. máj.—jun. . 6.22—6.24 Szokványzab tavaszra 6.64—6.66

Budapesti terménytőzsdéről.

Budapest, nov. 30. (A „Sz. N.” er. t.) Zsiráru változatlan. Effektiv szilva: boszniai 120 darabos 7.75 frttal, 85 dbos 9.25 frttal, 100 darabos 8.50 frttal, szlavoniai szilvaiz 17 $\frac{1}{8}$ frttal, szerb áru 15.50 frttal kelt. — Szesz szilárd, szesz nyers osztalékolt 23.50 —24 forinton, élesztő szesz 25.50—26 frton, szesz finomított 60.75—61.75 forinton, 100 liter százalékonként.

A budapesti értéktőzsdéről.

Budapest, nov. 30. (A „Sz. N.” er. táv.) A tőzsde ma meglehetősen szilárd volt a nem- zetközi értékekben. A helyi piacz is szilárd volt, különösen a salgótarjániak emelkedtek. A valuták változatlanok.

Délutáni zárlat: osztrák hitelrészv. 272.20—272.60 4% ar. jár. 103.05, állam- vasut 272.50—273 $\frac{1}{8}$ —273 $\frac{1}{4}$, déli vasut 79 $\frac{1}{4}$, rimamurányi 131 $\frac{3}{8}$ —161 $\frac{3}{4}$ —162 fo- rinttal kelt.

Budapesti sertésvásár.

Budapest, nov. 30. (A „Szeg. N.” er. táv.) (A budapest—köbányai sertés keres- kedelmi csarnok jelentése.) Hizott sertés árak.) I. Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronkint 400 klgron felüli súlyban) 45.—46.— Öreg közép (pknt 300—400 klgr.) 44.—45.— krig. Fiatal nehéz (pkint 320 klgron felüli súlyban) 46.50—47.— krig. Fiatal közép (páronkint 251—320 klgr. súlyban) 46.—47.— krig. Fiatal könnyű (páronkint 250 klgrig terjedő súlyban) 44.50—46.— krig. — II. Ma- gyar szedett: Nehéz páronkint 280 klgron (felüli súlyban) 43.—45.— krig. Közép (páronkint 220—280 klgr. súlyban). 43.—44.— krig. Könnyű (pkint 220 krig. terjedő súlyban) 42.—44.— krig. — Szer- biai: Nehéz (pkint 260 klgron felüli suly- ban) 44.—45.— krig. Közép (páronkint 200—260 klgr. súlyban) 43.—44.— krig. Könnyű (pkint 220 klgrig. terjedő súlyban). 40.—42.— krig. — Sertéslétszám 27-én volt készlet 129,150, drb, 29-én fölhajtatott 4351 db, elszállított 2051, 30-án maradt készletben 131,450 db. — A hizottsertés üzletirányzata: Az üzlet változatlan.

Vasuti hrek.

Hirdetmény. Keletnémet-osztrák-magyar vasuti kötelék II. része 2. füzeté és függeléke. Ezennel közhirre tesszük hogy a fent megnevezett köteléki díjszabás és függelékében a berlini kir. vasutigazgatóság állomásai-val való forgalomban Berlin állomás részére kitett díjtételek csak Berlin görli-tzi-és sziléziai pályaudvarokra, Boroszló állomás részére foglalt díjtételek pedig csak Boroszló B. F. pálya udvarra érvényesek. Budapest, 1891. novbr. hó 23-án. A m. kir. államvasutak igazgatósága s köteléki vasutak nevében is.

A m. k. államvasutak igazgatóságától vett értesítés szerint az almás fűtő-esztergomi helyi érdekű vasut az összes forgalomra berendezett Neszmély, Süttő, Lábattlan, Nyerges-Ujfalu, Tokod, Kenyérmező és Esztergom állomásokkal folyó hó 29 én és a brassó-háromszéki helyiérdekű vasutak szepesi-szt.-györgy-kézdivásárhelyi vonala az összes forgalomra berendezett Réty-eresztvény, Nagy Borosnyó, Barátos, Kovászna, Imecsfalva és Kézdi-Vásárhely állomásokkal, továbbá a személy és podgyászforgalomra berendezett Zabola Páva megállóhelylyel f. évi november hó 30-án a közforgalomnak átadatott.

REGÉNYCSARNOK.

Végzetes titok.

Angolból fordította: K. I.

(Folytatás.)

65

— Az nem szenved kétséget. Ön szerencsés ember, viscount. Stella megérdemli, hogy várakozzék reá.

— De mi történhetett leveleivel — kérde aggódva a viscount. — Hiszen írnia kellett önnek is, nekem is.

— Bizonyosan visszaküldték a földönak és én reményilem, hogy régen birtokában vannak már.

— De mit fog felőlünk gondolni? Kérde a fiatal ember.

— Sokszor ott keletkezik a gyanúsítás, ahol legkevésbé várjuk — mondá szomoruan Constance; — és azért én mégis jóállók Stelláért. Ő sem önben, sem bennem nem kételelkednék. Sokkal hüségesebb, nemesebb lélek, sembogy azokban kételkedjék, akik szeretik.

— Igen, ő valóban hü és nemes — kiáltá melegséggel a viscount.

— És most mondja meg nekem, mit kíván ön Leoni Angelo érdekében tenni? — mondá Constance, hogy más irányt adjon a beszélgetésnek. — Ugy-e bár írni fog neki vagy meg fogja látogatni, ha Londonba visszatér. Ez utóbbi jobb volna. De teljesíteni fogja kívánságát ugy-e?

— Mindenesetre ki fogom elégiteni kíváncsiságát, ha az hatalmamban áll, de én magam is csak nagyon kevés részletet tudok családom ügyeiből. A Douglasok nem feszegetik elődeik dolgait. Mindamellett, mert az ön barátja, minden lehető fogok elkövetni, bár atyámhoz fog kelleni fordulnom, hogy megtudjam, amit a fiatal ember tudni akar.

— Leonit épen nem a kíváncsiság hajtja — mondá Constance. — Mr. Angelo rokona az öreg gróf Angelonak, egy büszke, római nemesnek, aki bizonyosságot akar az iránt, ki volt a fiatal ember anyjának férje. Ez egy szelid, jó nő volt, anyámnak benső barátja és nagyon lehetséges, hogy szülei visszafognak emlékezni reá és képesek lesznek fölvilágosítani a dolgot.

— Oh, akkor ő most apát keres! — kiáltá nevetve a viscount. — De csak nem várja, hogy a Douglasok között megtalálja? Ha a dolog így volna, nem irigyelném. Bár nagyon büszkék vagyunk nemzetségünkre, de én azt hiszem, hogy mi sokkal többet tartunk magunkra, mint mások.

— És bizony nem tudom, hogy a dolog hogy áll, — felelé elgondolkodva Constance, — de annyi bizonyos, hogy mr. Angelo föltűnően hasonlít önhöz. Nem kell olyan haragosan rám néznie, mert ő igen csinos ember, akire még a Douglasok is

büszkék lehetnek, — felelé nevetve. — Aztán meg bátor és nemes gondolkodásu. Ő megmentette életemet, úgy hát nem is csodálkozhatik, hogy dicsérem. Nem sokra becsülöm az életet, de mikor szemben állottam a halállal, megtudtam, hogy még a legboldogtalanabbnak is becses az élete.

— Nem akarom hinni, hogy ön e leg-szerencsétlenebbek közé tartozik, kedves lady Constance. Nem akarja magát reám bízni és megengedni, hogy segélyére lehessenek?

Lady Constance szomoruan rázta fejét.

— Lehetetlen! Lehetetlen!

XXXI. FEJEZET.

— Mit tart ön arról, ha kissé a szabadba mennénk? — Kérde Constance, aki érezte, hogy szomorúság vesz rajta erőt. — A friss levegő mindkettőnknek jól fog esni és odakün csak úgy fecseghetünk, mint odabenn. Ugy látom, hogy ön itt várhatja a kocsit, amit jól tett, mert itt nem kaphatott volna

— És ön nem kíván ilyen hosszú távollét után pár óráig itt tartani engem? Biztosítom, hogy sok mondani valóm volna. Hiszen nekem kimerithetlen tárgyam van.

— Nem, nem fogom meghíni — felelé Constance — és mitsem használ önnek megsértve lenni, mert nem tehetem, de jelenlétét föl akarom használni. Kocsiján elmegyek önnel a városba és onnan gyalog jövök vissza. Ugy hosszabb ideig élvezhetem társaságát.

— Azt hiszem, hogy nem sokra becsüli társaságomat, ha úgy siet engem elküldeni, — mondá sértődve a viscount.

— Ne legyen érzékeny, viscount. Higgye el, legkevésbé sem változtam meg, hanem a körülmények és én kívánom annak, hogy az ön reményei és hite sohasem mondjanak oly csalódást, mint az enyém

— Lady Constance — mondá szeliden a viscount — sajnálom önt, teljes szivemből sajnálom. Nem akarok betolakodni titkába, de higgye el nekem, hogy boldognak érzénem magamat, ha szolgálatára lehetnék. Parancsoljon velem, amikor csak kívánja.

Constance nem felelt; le mentek a kertbe.

— Beszéljen nekem az utolsó viscount Venwoodról.

— Nagybátyámat, Richardot gondolja?

— Fogalmam sincs keresztnévéről; de hát kit vett nőül?

— Egyáltalán sohasem nősült meg a szegény ördög. Ez egy ember volt, akit én szivem mélyéből sajnállok. Atyja épen olyan lehetett, mint most, az enyém az öngyilkosságba hajtotta. Képzelteti, hogy erről nálunk nem sokat beszélgetnek, nem bolygatják a mulat. De annyit biztosan tudok, hogy nagyatyám és ő egyidejűleg haltak meg, és így atyám egészen váratlanul lett gróf Douglas. Atyám sohasem beszélt velem erről, de anyám igen.

(Folyt. köv.)

Felelős szerkesztő: KULINYI ZSIGMOND.

Kiadótulajdonos: BÁBA SANDOR.

Nyílttér.

Félre rakott selyemszövetek

25%—33 $\frac{1}{2}$ % és 50% engedménnyel az eredeti árából, küld méter és darab számra portó- és vámmentesen G. Henneberg (cs. és kir. udv. szállító) gyár aktára Zürichben. Minták forduló postával. Levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó. 14—II

Neumann Mór

táncz- és ének-tanító

Budapestről, jelenleg Kemény Nándorné urnő és Pataki Simon ur leánynevelő-intézetének tanítója.

Ajánlja magát a t. cz. szülőknek háznál magánórak adására.

Bővebb felvilágosítást Endrényi Imre ur könyvkereskedésében.

Sörarsarnok és étterem megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy a régi, jó hírnévnek örvendő

„HUNGÁRIA“ sörarsarnokot

átvettem s f. évi december hó 1-én a cs. és kir. 83-ik gyalogezred zenekarának hangversenyével

megnyitom.

Főtörekvésen leendő tisztelt vendégeimnek igényeit kielégíteni. Minden időszakban friss csapolású schwehátí és dupla márcziusi sör poharankint 8 kr., katonazene alkalmával 10 kr. és belépti-díj nincs.

Kitűnő magyar konyha, jó borok, mindennap friss villás reggeli. Havi étkezést vagy kihordást jutányosan számítok.

Színház után friss ét'ap.

Lakodalmak és bálak rendezését elfogadom

Hivatkozva 32 évi e szakmánál tett tapasztalataimra és régi szegedi ösmeretségre, vagyok a n. é. közönség b. párt fogását kérve

illő tisztelettel

Gombos József

vendéglős, a „Hungaria“ bérloje.

Dr. Schipek cs és kir. másodorvos-féle

fülöla-j-

kívouat, mely biztos hatása miatt sok orvosi tekintély által évek óta elismertett, nem vesztületett siketséget gyógyít, nagyothallást, fülzugást és minden fülbetegséget azonnal megszüntet. Használati utasítással 1 frt 50 kr. beküldése után kapkato Török József gyógyszerésznél, Király-utca 12. Budapest. Bécsben Feld-gyógyszertár Stephansplatz 8., Twerdy gyógyszerészár Maria-Hilferstrasse 106. Ugyiszintén következő gyógyszerészeknél: Stadler M. (Petty Ottó) Győr; dr. Rotschnek V. E. Debreczen; Vértés Lajos Lugos e Dieballa György Székes-Fehérvár; Müller Oszkár Versecz.

1 frt 70 kr. előleges beküldése mellett egész Ausztr.-Magyarországba bérmenté küldetik. 757

Csak akkor valódi, ha az üvegekben „H. H. Se-cundärarzt Dr. Schipek Wien“ felirat van b-nyomva.

1741/1891. eln. sz.

817

Pályázati hirdetmény.

Szeged szab. kir. város hatóságánál üresedésben levő mérnöki állásra, mely évi 1100 frt fizetés 110 frt átalány 5 évenként 100—100 fizetés emelés s nyugdíj alapbani részesedés élvezetével van egybekötve, ezennel pályázat hirdettetik.

Felhivatnak ennél fogva mindazok kik a jelzett állást elnyerni óhajtják miként elméleti képzettségüket s eddigi alkalmaztatásukat igazoló okmányokkal a felszerelt pályázati kérelmüket bezárólag folyó évi december hó 20-ik napjáig a főispáni hivatalnál nyújtás be.

Szeged, 1891. évi november hó 25-é

Pálfy F.
polgármester.

Eddig fölülmulhatatlan!

Maager Vilmos-féle valódi tisztított

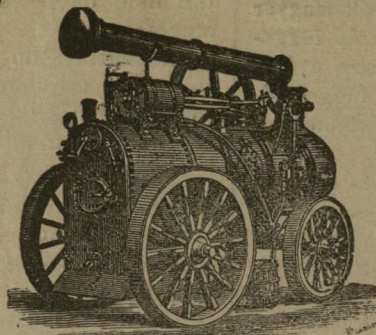
DORSCH DORSMÁJOLAJ

Maager Vilmostól, Bécsben.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltetik mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni.

Egy üveg ára 1 frt és kapható a gyári raktárban Bécsben III./3., am Heumarkt 3., valamint az osztrák-magyar monarchia legtöbb gyógyszerárában.

SZEGEDEN kapható: Keresztes Sándor és Bokor A. urak gyógyszerárában, valamint ifj. Aigner József, Tóth Péter, Vajda Imre és társa és Beregi Lajos kereskedésében.

12 lóerejű Robey & Co.
angol gyártmányu vaskereken,
teljesen kijavítva azonnali
üzemképes állapotban, to-
vábbá egy teljesen kijavított
5-6 lóerejű Expanzios
vertikál állásu

gőzmotor

2 méter magas, 85 cm. át-
méretű, tehát kisebb iparághoz avagy gazdaságoknál
egy pár malomkő avagy darálási czélokra könnyen elhelyez-
hető, **jutányos árban kapható** és megtekinthető

Virág Sándor
gépgyári képviselőnél
Szegeden.

813

Csinos

téli kabátok.

A téli idényre

Dus választék
mantelettekben.

ajánljuk t. cz. vevőink b.

figyelmébe dusan felszerelt

női, férfi és gyermek

ahol mint eddig, minden igény-

a legolcsóbb szabott árak

ÖZVEGY KRÁHL

SZEGEDEN,

Műhely az üzletnél.

ruharaktárunkat,

nek megfelelő divatos ruhákat

716

mellett árusítunk el.

ANTALNÉ ÉS TÁRSA

Széchenyi-tér.

Gyermekek
öltözetek.

Magy. kir. államvasutak.

128339/C. zam.

84/1891. kgy. sz.

3

81 8

Hirdetmény.

Hirdetés.

A m. kir. kereskedelemügyi miniszter ur ő nagyméltósága f. évi november hó 11-én kelt 70176/IV. számú engedélye alapján, a már fennálló szállítási póthatáridőken kívül még az alatt következő viszonylatokban póthatáridőket számítunk fel; ugyanis:

1. Székes-Fehérvár, Zákány és Zágráb állomásaikon a cs. k. szab. déli vasut, és
2. Kolozsvár állomáson a szamosvölgyi vasutra átmenő, illetve ezen vasutakról átjövő gyorsárak után 6, teherárak után 12 órát.
3. Miskolcz állomást érintő, minden irányból érkező (kivéve Diósgyőrt) átmenő teher darabárak után 12 órát, továbbá
4. M.-Turon—Szarvas, Piskin—Vajda-Hunyad és Petrozsény, Sárbogárdon—Szegvár, Sunján—Doberlin, Szabadkán—Baja, Villányon—Dálya és Dályán—Villány felől és felé átmenő gyorsárak után 6, teherárak után 12 órát.
5. Brassón—Zernest és Kézdi-Vásárhely, Bobán—Csáktornya, Debreczenben—Büd-Szt.-Mihály és Füz.-Abony, Füz.-Abonyban—Debreczen, Gyomán—Ósi, Kassán—Torna. Kaál-Kápolnán—Kis-Terenne és Kis-Ujszállás, Kis-Terenne—Kis-Ujszállás, Kis-Ujszálláson—Kis-Terenne, Maros-Ludason—Besztercze, M.-Turon—Turkeve, N.-Váradon—Gyoma és Érmihályfalva, Szeghalmon—Füzes-Gyarmat, Rumán—Vrdnik, Sarmaságon—Szilágy-Somlyó, Segesváron—Szék.-Udvarhely, Somogy-Szobbon—Bares, Barcon—Somogy-Szobb, Szolnokon—Szentos, Ohát-Kócson—Polgár, Vinkovcén—G.-Breka, Székelyhídon—Margitta, Ukkon—Tapolca, Ujszászon—Jász-Apáthi, Szabadkán—Ó-Becse, Varasdon—Golukovetz, Zabok-Krap.-Teplíczen—Krapina, Zentán—Szeged felől, illetve felé átmenő gyorsárak részére 6, teherárak részére 12 órát.
6. Vukovárott és Ujvidéken a vasutról hajóra vagy hajóról vasutra átmenő gyorsárak után 6, teherárak után, valamint még Zimonyban az élő állatok hajóról vasutra, vagy viszont átrakása alkalmával 12 órát.
7. Mitrovitza-szávaparton az egész kocsirakományok hajóról vagy hajóra átrakására 36 órát.

Budapest, 1891. november hó.

Az igazgatóság.

Szegeden, 1891. Nyomatott a kiadó Bába Sándor könyvnyomdájában.

Mai napon tartott rendszerinti közgyűlésben hason szám alatt hozott határozattal 1891. év folyamán Szeged sz. k.r. város I. III. és VII. kerületében megüritt **egy-egy törvényhatósági bizottsági tagsági állásnak** pótválasztás utján leendő betöltése elrendeltetvén, a választás napjául **f. évi decz. hó 8-ika** oly kijelentés mellett tüzetik ki, miszerint az I. és VII. kerületben megválasztandó bizottsági tagoknak megbízatási ideje 1892. év végéig, ellenben a III. kerületben megválasztandó bizottsági tag megbízatása 1895. év végéig fog terjedni.

A választási elnökök kirendelésére és a választási székhelyek kijelölésére nézve következő intézkedések tétettek:

I. kerület. A Tisza Lajos-körút által övezett városrész Uj-Szegeddel együtt. Választási székhely: **városi székhelyi bizottsági terme.** Választási elnök: Pálffy Viktor tanácsnok, helyettes elnök: Gál Ferencz bizottsági tag.

III. kerület. A Tisza Lajos-körút, párisi-, londoni-, berlini-, bécsi-körutak, oldal-utca, bánomkerti-sor és Erzsébet-rakpart által övezett városrész. Választási székhely: **Valéria-tér, Körösy-féle vendéglő helyiség.** Választási elnök: dr. Fodor Károly tanácsnok, helyettes elnök: Kemény Nándor, tiszteletbeli alkapitány.

VII. kerület. A Rákóczy- és vaspálya-utczákon alul eső városrész. Választási székhely: **alsóvárosi népiskolai új épület.** Választási elnök: Szeles Kálmán városi alügyész, helyettes elnök: Vőneki Pál bizottsági tag.

A választás minden kerületben folyó év deczember hó 8-ik napján a kitűzött választási székhelyen az 1886. évi XXI. t. cz. 31., 35., 37., 38., 39., 40. és 41. §-ai által megszabott módon ejtetik meg. Választható mindaz, a kire nézve az utóbb idézett törvény 23. §-ában fölhozott kizárási okokfönn nem forognak.

Miről az érdekelte kerületek választó közönsége jelen hirdetmény utján azzal értesítettik, hogy a személyes biztonság tekintetében ezen választásoknál ugyanazon rendszabályok alkalmazandók, melyek az országos képviselő választásoknál alkalmaztatnak s az elkövetett vétségek a törvények szabványai szerint toroltnak meg.

Szegeden, Szeged szab. kir. város törvényhatósági bizottságának 1891. évi november hó 26-án tartott rendszerinti közgyűléséből.

Pálffy Ferencz,
polgármester.